

“ÜÇ FAZ, BİR NÖTR ÇEK GÖTÜR”

EMO ANKARA ŞUBESİ 15. DÖNEM YÖNETİM KURULU BAŞKANI TUNCAY ATMAN İLE 30. YIL ETKİNLİKLERİ KOMİSYONU ADINA ALI YİĞİT GÖRÜŞTÜ.

Elektrik Elektronik Mühendisi Ali YİĞİT
EMO Ankara Şubesi Yayın Kurulu Üyesi
ali.yigit@emo.org.tr

Hoş geldiniz. Şube Bülteni’ni takip ediyorsunuz sanırım. Şubemizin 30uncu yılı nedeniyle kuruculardan başlayarak şubede başkanlık yapmış olanlar ya da o dönemde Oda başkanı olanlarla söyleşi düzenliyoruz. Siz de bu tanımlanan kategori de olduğunuzdan doğal olarak sizinle de söyleşi yapma programımız vardı. Ancak tarihsel sıralamayla gidelim diye düşünüyorduk. Araya yaz tatili girince sizinle söyleşiye öne aldık. Klasik soruyla başlayalım: Tuncay Atman kimdir?

1951 Eskişehir doğumluyum. İlk, orta ve lise eğitimimi Eskişehir’de tamamladım. Daha sonra 1969 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi’ne girdim. Öğrencilikle birlikte bir süre gelir olması için ticaretle de uğraştım.

İşletme sermayesi gibi birtakım şeylerden yoksun olan kişilerin bu tür çalışmalar yapması çok kolay değil. O yüzden ticaretle pek başarılı olamadım. Tabii bu arada okulu bitirmiş olduk. Okulu bitirdikten sonra da bir

süre daha ticarete devam ettim. Ardından Ankara’ya geldim ve TCDD’de araştırma mühendisi olarak işe başladım ve iki yıl süreyle çalıştım. Ardından yeniden ticarete döndüm.

Yani ticarete ısrarlı davrandınız?

Evet, o konuda bir ısrarımız oldu, amaçsız, akıntıya karşı kürek çekme gibi bir şey. Ardından, İzmir’de izole pertinax levha üreten (Türkiye’de tek) İzoper firmasında 6 ay kadar çalıştım. Evliydim ancak eşim Ankara’da kalmıştı. Yeniden Ankara’ya döndüm ve bir süre ortalıkta gezinmenin ardından, 1983 yılında Türkiye Şeker Fabrikaları AŞ’ye ait olan Elektromekanik Aygıtlar Fabrikası (EMAF)’da göreve başladım.

Hâlâ aynı yerdesiniz sanırım.

Evet, EMAF’ta 1983 yılından bu yana, 24 yıldır çalışıyorum.

EMAF’ta 24 yıl, toplam meslek yaşamı ne kadar oluyor?

Toplam meslek yaşamı 30 yıl oluyor.

Sizin meslek yaşamınız EMO Ankara Şubesi ile aynı.

Evet, 30 yıllık meslek yaşamım var.

Tekrar geriye dönecek olursak ticaret denemeleri, meslek üzerine ticaret denemesi miydi?

Yok, daha çok baskı teknikleri üzerine.

Yani meslek dışı?

Evet, meslek dışı demek daha doğru olur.

Mesleği düşününce, hemen hemen hep kamuda çalışmış gibisiniz.

Elektronik Mühendisiyim, Elektrik Mühendisi değilim, bu arada onu belirtmekte yarar var.

Mesleğinizi icra edebiliyor musunuz? Biliyorsunuz, kamu artık sürekli tasfiye halinde.

O anlamda ben çok şanslıydım, şöyle şanslıydım: TCDD’de araştırma mühendisi olarak çalıştığım dönemde, TCDD’nin o dönem itibarıyla tek araştırma grubu niteliğinde olan bir elektronik araştırma merkezi vardı ve bana ciddi biçimde bir şeyler öğretti, mesleğimin temelini orada attım. Ardından yine mesleğimi tam anlamıyla yapabildiğim EMAF’ta dönemi var.

Hâlâ bu mesleğinizi icra ediyor musunuz?

Evet hiç meslekten kopmadım.

Bazı kamu kurumlarında artık işler sona erdiği için, kurumu işlevsizleştirdikleri için, senin de bildiğin gibi bir çok meslektaşımız mesleğini icra edemiyorlar.

Tabii bir dönem sonra, kamu kurumunda, eskidikten sonra yönetici niteliği ortaya çıkıyor, bizi ister istemez yönetici formatına adapte edip o kalıba sokuyorlar. Yaklaşık 12 yıldır yönetici pozisyonunda olmakla birlikte, fabrikanın güzel yanlarından bir tanesi de o, bu yöneticiliği mühendis olarak da sürdürmek gibi bir olanağım var, mesleğin içindeyim. Meslekten kopmadığım için mutluyum.

Odayla tanışmanıza gelelim. Mezun olur olmaz mı Odaya üye oldunuz, Odayla ilişki ne zaman başladı?

Zaten öğrenciliğimden beri aktif siyasetin içinde olduğum için Odaya yakındım.

Siyaset öğrencilikten kalma yani?

Evet, siyaset öğrencilikten. Ben zaten 68 kuşağıyım.

Gerek okul yaşamı, gerekse yaş itibarıyla o döneme denk düşünüyorsunuz.

Üniversiteye girdiğimden beri siyasetin içinde oldum. 1973 yılından itibaren de EMO İstanbul Şubesi'ne gitmeye başladım. 1978 yılında Ankara'ya geldikten sonra Odaya gelip gidiyordum. Ancak askerlik sıkıntılarım nedeniyle Odaya üyeliğimi bir süre beklettim, yani mezuniyet sonrası bir 6 ay kadar beklettikten sonra Odaya üye oldum. Odayla ilişkim o zaman başladı ve hâlâ devam ediyor.

Odada hep aktif üye olarak mı yer aldınız? Mesela bir dizi siyasi geçmişi ya da bu

mücadelenin içinden gelen insanların hayatında kesinti oldu 1980'de. Bu kesinti sizi de kesti mi, yani siz de mi 80'den sonra aktif olarak katılanlardansınız?

1980'e kadar, yani Ankara'ya geldikten sonra Odayla ilişkilerim aktif biçimde sürdü. Ancak Odaya geliş gidişlerimiz daha böyle ayrı bir grup niteliğinde oluyordu. 1980 balyozuyla birlikte tabii Odayla ilişkilerimiz büyük ölçüde zedelendi, koştuk.

Odanın kendisi de zedelendi o dönemde.

Evet. Bu arada Odaya gelip gitmelerimiz daha bir seyrek, biraz çekingen biçimde gelişti. Bir süre, 80'li yılların içinde birtakım aktivitelerin içinde, Danışma Kurulu toplantıları, bazı komisyonlarda zaman zaman görev almalar biçimde yürüdü. 1990 yılından itibaren yeniden daha aktif katılım sağlayarak bu güne kadar geldik.

Bir de Şube Başkanlığınız var. Hangi yıllardaydı sizin Şube Başkanlığınız?

15inci dönem, 2000 yılından başlayan, 2002 yılının sonunda tamamlanan bir süreç.

Ondan önce de başka kurullarda göreviniz vardı sanıyorum.

Evet. 1996 yılından itibaren 2 dönem itibarıyla EMO Onur Kurulu'nda görev aldım. EMO Onur Kurulu'ndaki görevim 36. ve 37. dönemlerde olsa gerek.

Sizde süreç ters işlemiş. Genellikle Şube ya da Merkez yöneticisi olunur, sonra Onur Kurulu'na gidilir, siz tersten gelmiş gibisiniz biraz.

Öyle bir şey düşünülebilir. Birlikte olduğumuz arkadaşlar öyle olmasının daha uygun olacağını düşündüler sanıyorum. Öyle bir gelişme oldu, evet.

2007, şu anda yine aktif olarak Odaya devam ediyorsunuz. Asıl zor soruları arkaya saklamıştık, onları soralım: 80'lerin ortalarından itibaren aktif olarak Odaya gelmeye başladığınız ve belli bir arkadaş çevresiyle beraber Onur Kurulu, Danışma Kurulu ve Şube yöneticiliğine uzanan bir süreç. Bu süreç içerisinde şöyle geriye dönüp baktığımızda, Odanın gelişim seyrini nasıl değerlendiriyorsunuz? Yani üye sayısı 7 bin 500'den 37 bin 500'e çıkmış olan bir kurum.

Süreci 1980'lerden değil de, öğrenciliğim döneminden, 70'li yıllardan başlatırsak eğer, o günkü koşullarla bugünkü koşullar elbetteki çok farklı. Ancak 70'li yılların tüm ülke genelinde olduğu gibi hareketli bir dönemdi. Siyasetin çok daha etkin olduğu bir dönem.

Siz de mi 12 Eylül öncesine dönmek isteyenlerdensiniz?

Yok, dönmek anlamında değil, dönmek gibi bir düşünce içerisinde değilim ama o aktivasyon, belki o aktivite, sokaklara taşınan aktivite, beni daha çok bir şeyler yaptığıma inandırıyordu, daha güzeldi. Tabii 80 sonrası balyozun ardından gelen yıllarda Odanın yine sıkıntılı bir dönemi söz konusuydu. Özellikle balyozla birlikte gelen, Odaya yönetici bile bulunamadığı, Odanın işlerinin zorlukla yürüdüğü bir dönem.

Genel kurullarda polislerin daha kalabalık olduğu dönemler.

Evet, yani baskının çok yoğun olduğu, Odanın elinde hiç paranın olmadığı, üyelerin gelip gitmediği, bu aktiviteyi sağlamak adına sürekli bir şeyler icat etmek zorunda kaldığı dönemlerdi. Sıkıntılı dönemlerdi tabii. 80 sonrası, 90'lara geldiğimizde, bir şeyler daha bir kolaylaşmıştı,

yani sanki Odanın meşruiyeti bir şekilde daha böyle açılmıştı, önü açılmıştı. Bu meşruiyetin getirdiği olanaklar, özellikle 90'lı yılların sonundan da başlayarak 2000'li yıllara geldiğimizde, benim Şube Başkanlığı yaptığım dönemdeki Odanın olanakları yine de her şeye rağmen daha sınırlıydı.

Bugünle kıyaslandığında, evet.

Bugünün olanakları çok daha fazla tabii. Özellikle pek çok etkinlik, bu etkinliği her ne şekilde olursa olsun, yani mühendislik aktiviteleri, çeşitliliği anlamında da olsa, sokağa çıkararak yaptığımız eylemler niteliğinde de olsa, baktığımızda, bugünün olanakları çok daha fazla. Tümünü demiyorum ama bir dizi etkinlik için para gerekiyor.

"Bugünkü yöneticilerin işi kolay" diyorsun?

Kesinlikle öyle değerlendirmiyorum ancak daha çok olanağa sahip oldukları doğrudur.

Ama en azından "yarın şu kadar ödenecek borç" telaşında olmayan bir durum söz konusu.

Süreç doğru bir noktaya evrilmiş ki bugünün olanaklarına ulaşmış.

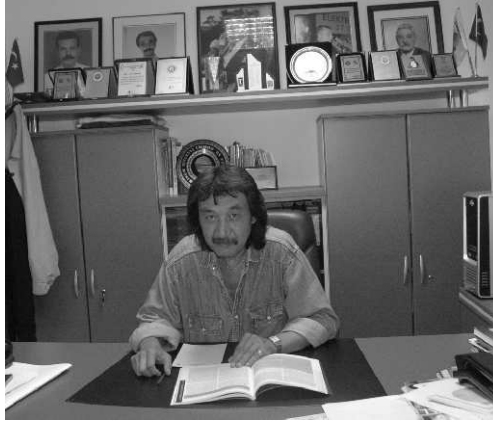
Doğal olarak herhalde bugünkü sonuç birden bire ortaya çıkmadı, birike birike, o zorluklara göğüs geren insanların, üyelerin ve yöneticilerin özverisi üstünden ulaşılan bir sonuç.

Elbette Odanın kendisine ait binası olması ve onun getirdiği olanaklardan yararlanması önemli bir durum.

Zaten herhalde şu anda Asansör Koordinatörlüğü olarak kullanılan yer de sizin döneminizde satın

alınmıştır. Yani o dönemde biraz daha Odaya para gelmeye başladı, aktivitelerin yavaş yavaş artmaya başladığı dönemlerdi.

Para anlamında evet. Bugün

artık haberleşme olanakları, bütün dünyada gelişen teknolojiyle birlikte bazı şeylerin de daha rahat elde edilebilir olmasından da kaynaklanıyor.

Fazla emek harcamadan. Elinizin altındaki bilgisayarla her türlü bilgiye ulaşabiliyorsunuz.

Evet. Örneğin herkesin elinde bilgisayar var, yazışmalar, birtakım aktiviteleri anlatabileceğimiz matbuat bile çok daha kolay elde edilebiliyor. Geçmişte ben şunu da bilirim: İstanbul'da Odanın bazı şeylerinin serigrafıyla basıldığı dönemleri bile bilirim, çok sıkıntılı dönemlerdi o dönemler. Bugün teknik olanakların da arttığını belirtmek gerekiyor.

Peki, biraz daha zor bir soru soralım: Oda, olanakları geliyor, etkinlikler artıyor, bu açık bir şekilde görülüyor. Bu durum Odanın kamuoyundaki inandırıcılığını da artırıyor. Baktığımızda, mesleğin sorunlarına çözüm üretme konusundaki yaklaşımlarda bir gelişme gözlemleniyor musunuz? Şöyle ki: Örneğin

siz serbest çalışmadığımız için belki birebir problemi yaşamıyor olabilirsiniz ama eskiden bir Elektrik Mühendisliği vardı, bir Elektronik Mühendisliği. Uzmanlık alanları olabildiğine genişledi ve üyelerinin bu SMM belgesi almadan kaynaklı, belgelendirmeden kaynaklı ciddi problemleri var. Biliyorsunuz, her dönem değişik kavgaların yaşandığı, yaşanmaya da devam ettiği bir süreç var. EMO'nun bunlara çözüm üretme konusundaki başarısını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Bu konu, söyleşinin içinde nasıl bir yere koyarım diye düşündüğüm konulardan bir tanesiydi. Bütün dünyada gelişen teknoloji çeşitlenen uzmanlık alanlarını da beraberinde getiriyor. 90'lı yılların sonunda, yine kurullarda görev aldığım dönemde çok özenle üzerinde durarak, zaman zaman değişik ortamlarda ele alıp değerlendirdiğimiz mühendislik eğitimi üzerine daha çok konuşmak ve etkinlik yapmak gerekiyor. Buralarda yaşanan gerçek şu ki, uzmanlık alanlarının çeşitlenmesiyle birlikte, özellikle serbest çalışan meslektaşlarımız açısından uzmanlık alanlarının paylaşımı konusunda birtakım sıkıntılar yaşanıyor. Bunları aşmak adına Odanın yaptığı çalışmaların ben daha henüz yeterli düzeyde olmadığını düşünüyorum.

Emekleme aşamasında yani.

Emekleme aşamasında. Bu konuları çok ciddi ve üniversitelerle birlikte onlarla işbirliği çerçevesinde ele alınmasından yanayım. Bu demin sözünü ettiğim mühendislik eğitimi konusunda ciddi bazı sempozyumların yapılması gerektiğini, en azından üniversitelerin de bu alana çok etkin biçimde katılması gerektiğini düşünüyorum.

Bu, işin uzun vadedeki çözümüne yönelik. Şu anda da bir güncel problem var: Bir dizi üye, "ben SMM belgesi almak istiyorum, şu işleri yapmak istiyorum" diyor. Biz de diyoruz ki, "hayır, senin diploma unvanın buna yetmez." Bu tip sorunların çözümüne nasıl bir yaklaşımımız var?

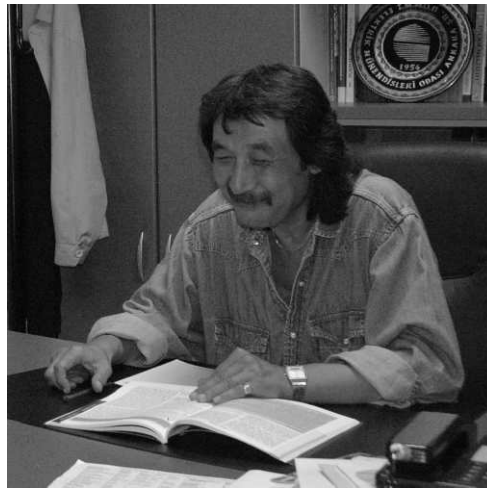
Ben meseleye şöyle bakıyorum: Özellikle 80'li yılların ortalarında Özal iktidarıyla birlikte gelen ve meslek alanımıza önemli bir saldırı olduğuna inandığım Fen Adamları Yasası diye önemli bir yasa var. Bu yasa, özellikle mühendislik disiplinleri içinde, diğer bütün disiplinlerde bizdeki kadar sıkıntı yaratmayacak boyutlarda Elektrik Mühendisliği alanında var.

Elektrik Mühendisliği tabii biraz "kolay" zaten, onun için bu kadar çok alaylıların saldırısına uğruyor.

Öyle değerlendiren maalesef TMMOB'nin içinde diğer disiplinlerden arkadaşlarımız var. Ben bunun çok da ciddi, yani mühendise yakışan bir şey olduğunu düşünmüyorum kesinlikle, böyle bir şey söz konusu olamaz. Bu, topu taca atmak diye kabaca belki ifade edilebilecek, kolayca ifade edilebilecek yanı ama diğer disiplinlerdeki arkadaşlarımız, "üç faz, bir nötr çek götür" gibi birtakım tekerlemelerle falan bunu ifade etmeye çalışıyorlar. Ben bunun çok ciddiyetle bağdaşmadığından bahsetmek isteyeceğim. O noktada da Fen Adamları Yasası'nın özellikle Elektrik Mühendisliği alanında, yani Elektrik Mühendisleri Odası disiplinleri içinde getirdiği sıkıntılar, diğer disiplinlerden çok daha önemli bence. Çoğu hiç bir teknik eğitim bile almamış olan Fen Adamlarına, elektrikçilere proje çizme yetkisi veriyorsunuz. Pek çoğu sonradan ilkokulu bitirmişler.

Sonradan diploma almış olanları da var.

Almış olabilirler ama bu arada meslek alanında üniversiteyi bitirmiş olan bir arkadaşımıza ise bizler farklı uzmanlık nedeniyle engel oluyoruz. En azından mühendislik formasyonu olan bir arkadaşımıza bu hakkı vermiyoruz. Bu, dışardan bakıldığında, sanki Oda tarafından kısıtlanmış izlenimi veriyor. Bu çok doğru bir şey değil. O nedenle de bence öncelikle Fen Adamları Yasası'nın bir şekilde tadil edilmesi falan değil, tümüyle ortadan kaldırılarak mühendislik alanlarında bu kimselerin hizmet vermesinin önüne geçilmesi gerekiyor. Birçok yerde duyuyoruz, özellikle televizyonlarda, birtakım haber bültenlerinde; "bir yerde yangın çıkmış, elektrik kontağından çıkmış." Bu teknik bir ifade tarzı değil öncelikle, yani açıklamasını sorsanız, hiç kimse buna cevap veremez, ama elektrik kontağından yangın çıkıyor. Pek tabii ki ilkokul mezununa çizdirilmiş olan projeler itibarıyla böyle şeylerin olması da çok doğaldır. Fakat yine geçmişte yaşadığımız bazı şeylere baktığımızda da, bunlara yol açan bazı "kötü niyetli" meslektaşlarımızın

olduğunu da kabul etmek gerekir. Buna meydan veren bazı arkadaşlarımız da geçmişte olmuştur ve eminim hâlâ oluyordur.

Türkiye'de bizim alanın fen adamlarıyla işgal edilmişliğinin ötesinde, tekniker, teknisyen gibi

insanları da proje, mühendis işine yönlendirdiğimiz için, ciddi anlamda da bir ara kademede sıkıntı da var. Uygulamada da sıkıntılar yaşanıyor; çünkü herkes proje çizmeye yöneliyor, biraz önce de söylediğiniz gibi çok "kolay" olduğu için herkes buna yöneliyor. Bir kısım idareler de buna çanak tutuyor. Dolayısıyla ara kademe insanlarda bir azalma oluyor. Bu durum iş içindeki hiyerarşiyi de bozuyor.

Ara eleman diye nitelendirdiğimiz elemanlar mühendislik disiplinlerinin tümünde ya da diğer meslek dallarında mutlaka olmalı. Ancak ben kendimi bildim bileli bu tür şeyler, popüler politikalar var. Ara kademe elemanlar kurslarla ve/veya ek derslerle mühendis yapılmaya çalışılıyor. Tekniker niteliğinde, yüksek tekniker niteliğinde ki, özünde ara eleman, politeknik tarzı eğitimlerden gelmiş bu insanları hep ara eleman olarak kullanmak amaçlı bu eğitimleri vermiş olmanıza rağmen, bunlara bir zaman sonra mühendislik diploması vermek gibi gafletlerin içine düşüyorsunuz.

Burada yapılması gereken, ara elemanların niteliğini çok da fazla zorlamadan, değiştirmelerine meydan vermeden ama bunlara da salt proje, yani mühendisliğin sadece proje çizen kişiler olmaktan çıkartıp, bu insanların yapmış oldukları projeyi de uygulayacak birtakım zorlamalara gitmek gerekir diye düşünüyorum. Ama ara eleman sıkıntımız hep var ve hep olacak.

Bu biraz Türkiye'nin çelişkisi bizim alanımızda. Odanın kendi disiplinleri arası belgelendirmede yaşadığı sıkıntılar. Diyelim ki Oda bunu tek başına çöze bile, fen adamları sorunu çözülmeden bunun önü açılmayacak gibi görünüyor.

Kesinlikle.

Peki, bir diğer çelişki de, Türkiye’de her gelen iktidar, “biz AB’ye giriyoruz”, (AB iyidir-kötüdür bu ayrı bir tartışma), AB sürekli olarak teknik anlamda birtakım standartlar dayatıyor, “mühendislik alanına ilişkin düzenlemeler şöyle olacak, böyle olacak” diye. Yani standartların dünya ölçeğine çıkarılması doğrultusunda bir çaba söz konusu. Bir de bakıyorsunuz, iktidarın dışarıya karşı verdiği sözler farklı, içerideki uygulamaları farklı. Bunlarla ilgili bakışınız ne? Yani bizim alanımız da biraz teknolojinin hızlı geliştiği bir alan, bütününe baktığımız zaman ne diyorsunuz?

Pek tabii ki standartlar her zaman olacak, yani entegrasyonun dışında. Eğer dünyayla iş yapıyorsanız, yani kendi yakınlarındaki, işte Avrupa ile birtakım işler yapıyorsanız, elbette ki ortak standartlar olacak. Ancak bu standartlar, demin de belirttiğiniz gibi, bunu “AB’ye girilmeli-girilmemeli” tartışmasının dışında tutarak, bu standartların uygulanabilirliğini dayatma olmaksızın yaşama geçirmeliyiz.

Dünya mühendislik birikiminden yararlanılması

ve standartların biraz yukarıya çekilerek kaynak israfı önlenir ve daha iyi işler yapılır.

Mutlaka bunu yapmak zorundayız. Oda olarak, Odanın dışında kurumsal bazda işbirliği yapılması gereken, bunlar üniversiteler olabilir, TÜBİTAK olabilir, TSE olabilir veya benzer tarzda yerler olabilir, bunlarla işbirliği halinde olmalıyız. Çünkü benim yaşadığım şeylerden bir tanesi şudur: TSE herhangi bir konuda görüş sorduğu zaman, (sabah yazarlar, akşama bizim elimize gelir, ertesi sabaha isterler) bir anlamda da onların peşinden gitmek yerine, önceden birtakım çalışmalar yapıp, onları buna zorlayıp biz görüşlerimizi onlara çok daha önceden vermiş olmalıyız. Yani yönetimlere düşen görevlerden bir tanesi de bu herhalde.

Yani yöneticilerin işi zor?

Kesinlikle çok zor; çünkü yaşadıklarımızdan şunu da çok iyi biliyorum ki, üyelerimiz genel kurullarda bir 7 kişilik yönetim kurulu seçerler, bir de yedeği vardır. Bunların nasıl oluştuğu bir yana, o 7 kişinin yapması gereken şeyleri belirleyip her şeyi ondan bekler ve genel kurullardan sonra kenara çekilir herkes. Maalesef bu böyle işliyor hep.

Peki, sizin ilâve etmek istediğiniz özel bir şey var mı? Yani “şunu niye sormadınız?” dediğiniz?..

Konuşmayı toparlamak adına öyle bir şey düşünemedim.

Bence mühendislik eğitiminin çok ciddi biçimde üniversitelerle, bu artık kabul etsek de, etmesek de, YÖK sorunu gibi (zaman zaman öyle pozisyonlara düşüyoruz ki, YÖK gibi bir kurum bile başkalarına karşı korumak durumunda kaldığımız) bu

iktidarlar döneminde öyle sıkıntılar yaşadığımız anlar oluyor. Artık bu işi üzerinde yükümlülük olarak taşıyan kurumlarla işbirliği halinde mühendislik eğitiminin, ki biz Elektrik Mühendisleri Odası olduğumuza göre de, özellikle Elektrik Mühendisliği eğitiminin ve buna bağlı diğer disiplin alanlarının ayrımlarının yapılarak, -ki bu uzmanlık alanlarının belirlenmesini de getirecektir beraberinde- bu konuda etkin, kalıcı çalışmalar yapılması gerektiğine inanıyorum. Bu mühendislik eğitiminin üzerinde özellikle durulmalı ve bir de Odamızın bilim kurullarının -ki bu bizim tüzüğümüzde de vardır- işletilmesi için neler yapılması gerekiyorsa, onların yapılması gerekiyor. Elbette ki Odanın üç ayağından bir tanesi meslek kuruluşu olmaktır, bunlardan ikincisi bir demokratik kitle örgütüdür, bir başkası da yarı kamu kurumu niteliğinde olmaktır. Gerçekten yönetimlerin işi çok zor, yönetimlere çok fazla görev düşüyor ama bunların yaşama geçirilmesi gerektiğine inanıyorum. Bilmiyorum başka eksik bırakılmış herhangi bir şey var mı? Çünkü çok da hazırlıksız olduğum için, öyle şeyim olmadı maalesef, şunu da belirtmeliyim diyebileceğim bir şey benim için yok.

Bize zaman ayırdığınız için çok teşekkür ederiz.

